

[Agnete Lausten]

på store og meget dyre politiske annoncer finansieret herfra i frisk erindring.

Mest betænkelige ved dette forslag er vi imidlertid over for boligministerens tanker om, at Boligselskabernes Landsbyggefond skal kunne garantere for lån ydet boligselskaberne til erhvervelse af ubebyggede grunde. Det er, som vi også tidligere har påvist, et meget uklart forslag, hvorefter det uden yderligere forklaring tillægges boligministeren at fastsætte vilkårene for garanti og at træffe beslutning om dens størrelse. Vi fik ganske vist i oktober nogle forblommede betragtninger om, at bemyndigelsen skulle udøves ved, at finansudvalget fik forelagt et aktstykke, men dermed bliver sagen jo ikke oplyst for boligudvalget. Vi må derfor have dette punkt yderligere belyst, da der er tale om meget bekostelige redningsaktioner for disse almennyttige selskaber, som altså også på dette punkt skal sikres særbehandling, mens private, som forkøber sig på grunde, selv må bære risikoen for og eventuelt også tabet ved, at deres dispositioner ikke lykkes.

Det er som sagt et forslag med mange komplekse dele, og jeg tror, at vi i dette tilfælde med rimelighed kunne bringe saneringsloven ind i billedet, således at vi trods alt fik det forenklet på en række områder.

Vi medvirker gerne til fornyet udvalgsbehandling.

Fogh Rasmussen (V):

Forslagene vedrørende lov om boligbyggeri og lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri og statsstøttede kollegier er genfremsættelser af de forslag, der blev behandlet her i tinget før valget, og jeg kan derfor i det store og hele henholde mig til de bemærkninger, jeg gjorde ved den forrige førstebehandling den 15. oktober 1981.

Jeg sagde bl.a. ved den lejlighed, at boligministerens forslag til ændring af lov om boligbyggeri indeholdt både gode og dårlige ting. Som en udpræget dårlig ting fremhævede jeg redningsaktionen for de almennyttige boligselskaber, som er kommet i klemme, fordi de har forkøbt sig og har foretaget fejlslagne spekulationer i byggegrunde, specielt i hovedstadsområdet. Det forslag er også indeholdt i det lovforslag, ministeren fremsætter for tinget her i dag, og vi er fortsat stærkt

kritiske over for den del af forslaget og vil nøje granske det i udvalget.

Som en god ting ved forslaget fremhævede jeg ved førstebehandlingen den 15. oktober sidste år boligministerens forslag om at forhøje kvoten for byggeri af private andelsboliger med 700 enheder. Det er klart, at når der i et sådant forslag var både dårlige og gode ting, så kunne det være vanskeligt med en samlet stillingtagen, men det er, ligesom vi har fået skidt for sig og kanel for sig ved folketingsbehandlingen i dag, fordi det radikale venstre har fremsat et selvstændigt forslag om at forhøje kvoten for byggeri af private andelsboliger med 700 enheder, altså identisk med den ene del af boligministerens forslag.

Jeg vil godt sige om det radikale forslag, at vi er positive. Det giver rent lovgivningsteknisk den fordel, at folketinget nu har mulighed for ved en hurtig behandling af forslaget at imødekomme de mange ansøgninger, der er kommet fra hele landet om byggeri af private andelsboliger. Det har vist sig at være en god og populær alternativ boligform. Jeg synes, at vi skylder en betrængt byggebranche en hurtig behandling af dette forslag, og det er der altså nu skabt mulighed for, samtidig med at vi grundigt og kritisk kan behandle boligministerens forslag om boligbyggeri. Jeg vil om det radikale forslag yderligere sige, at vi i udvalget vil interessere os for nogle mere teknisk betonedde eller i hvert fald rent administrative forhold vedrørende kvoten for andelsboligbyggeri. Det er vores opfattelse, at der i visse tilfælde er tale om en for stor risiko for bygherrerne. Den vil vi gerne være med til at mindske, og det vil vi dyrke videre i udvalget.

På længere sigt burde man måske overveje en slags samkøring af kvoterne for privat andelsboligbyggeri og almennyttigt udlejningsbyggeri. Faktisk ligger det sådan, at vi vil være i stand til at finansiere en nettoudvidelse af det offentligt støttede byggeri ved at forhøje kvoten for privat andelsboligbyggeri og lade det finansiere ved en nedsættelse af kvoten for almennyttigt udlejningsbyggeri. Da privat andelsboligbyggeri koster færre penge for statskassen end almennyttigt udlejningsbyggeri, vil man ved en sådan manøvre kunne forhøje kvoten for andelsboligbyggeri med mere end det, kvoten for almennyttigt udlejningsbyggeri sættes ned. Man vil altså,